

efter Lovforslagets Redaktion, der kun taler om en Udfindelse af Indtægten, men ikke om de materielle Skatteregler. Jeg har gjort opmærksom derpaa i Udvalget, men det var ganske forgæves.

Ændringsforslag Nr. 9 har den ærede Ordfører omtalt, det er foreslaaet af Mindretallet og senere tiltraadt dels af Udvalget og dels af Ministeren, som har foranstaltet en lille Omredaktion af det.

Med Hensyn til § 7, der, som den ærede Ordfører for Flertallet bemærkede, er en ret vigtig Paragraf, skal jeg bemærke, at vort Ændringsforslag under Nr. 10 gaar ud paa at stryge en Bestemmelse i Lovforslaget, hvorefter Ministeren og den overordnede Myndighed ved Stadfæstelsen af Vedtægterne skulde tage særligt Hensyn til de Punkter, hvorom Flertallet af Indstillingerne fra Kommunerne stemme overens. Naar der altsaa sker Indstilling fra Sogneraadene i et Amt, skal der tillægges den Omstændighed, at Flertallet af dem ere enige, en særlig Betydning, hvilket i Virkeligheden vil sige det samme som, at en Del Sogneraad ved gennem Sogneraadforeninger eller paa anden Maade at slutte sig sammen kunne paatvinge den overordnede Myndighed deres Opfattelse. Vi anse det imidlertid ikke for heldigt, at Flertallet skal have den afgørende Indflydelse paa dette Omraade. — Mens jeg taler om dette Ændringsforslag, vil jeg tillade mig at erindre om, at der fra Frederiksberg Kommunalbestyrelse er indkommet Andragende om, at der maa blive givet Ministeren Bemyndigelse til at udvide de for Kjøbenhavn til enhver Tid gældende kommunale Skatteregler til ogsaa at omfatte Frederiksberg. Det er en Livsbetingelse for Frederiksberg, at dette sker, og jeg glæder mig derfor over, at det nævnte Andragende har vundet Tilslutning hos det hele Udvalg og den højtærede Minister. Naar der alligevel ikke opstilles Ændringsforslag desangaaende, er det, fordi det fra alle Sider, af Flertallet, af Ministeren og nu ogsaa af mig erkendes, at det ikke behøves, idet § 7 indeholder fornøden Bemyndigelse for Ministeren i saa Henseende. Den paagældende Bestemmelse findes i § 7, første Stykke, sidste Punktum, som jeg derfor tillader mig særlig at fremdrage, idet jeg forventer, at den ærede Minister positivt vil bekræfte, hvad jeg her har sagt, nemlig at vi ude paa Frederiksberg kunne haabe at faa Approbation paa en eventuel Be-

gæring om Anvendelse af de kjøbenhavnske Skatteregler — med eller uden Forandringer naturligvis.

Saa have vi stillet Ændringsforslag under Nr. 11 om en anden Affattelse af § 7, første Stykke. Vi sympatisere nemlig ikke med hele denne underlige skematiske Opstilling, hvorefter der til den virkelige Indtægt lægges visse Procent af, hvad der flyder af Kapital, og af, hvad der flyder af fast Ejendom. Vi ønske ikke denne Metode anvendt saaledes, som den her er foreslaaet. Vi ønske derimod, hvad der forekommer os mere naturligt, en degressiv Skala, hvorefter man først beregner Indtægten og saa gør Fradrag overalt, hvor der er Grund dertil, som Følge af stor Familie, Gæld, Sygdom eller andre Omstændigheder, som gøre, at Skatteevnen er mindre end i Almindelighed. Det er altsaa det, Forslaget under Nr. 11 gaar ud paa. Men dersom det ikke skulde blive vedtaget — og jeg nærer jo nogen beskedent Tvivl derom — saa vil jeg tillade mig at anbefale Ændringsforslaget under Nr. 16, som maaske vil lide samme Skæbne. Om dette Ændringsforslag under Nr. 16 vil jeg sige, at det har været saa heldigt en Gang at være Udtrykket for, jeg kan gerne sige, hele Udvalgets Anskuelser. Der har jo nemlig, som flere Gange omtalt, været ført lange Forhandlinger, og under dem skete det en Gang, at der blev forelagt os — det vil sige, det Parti, hvortil jeg hører — en Overenskomst, der var sluttet mellem det hele ærede Flertal, omfattende ogsaa de frikonservative, en Overenskomst, som netop gik ud paa det, der staar i Ændringsforslaget under Nr. 16. Vi erklærede da, at der derved i det væsentlige var tilvejebragt en saadan Ordning, at vi realiter vilde kunne slaa os til Ro dermed. Men hvor længe varede det? Det varede jo ikke ret længe, saa kom man og sagde: Nej, nu gaar det ikke længere, nu maa Sagen ordnes paa en anden Maade. Saa naaede man da til det, som foreslaas under Nr. 15, og om hvilket den ærede Ordfører sagde, at han ikke var tilfreds dermed, idet han hellere vilde have Lovforslagets Bestemmelse. Her har altsaa for ham været tre Stadier paa Livets Vej i denne Sag.

De Ændringsforslag, der ere stillede til § 10, ere drøftede og omtalte saa ofte, at jeg tror at kunne fritage baade mig selv og det høje Ting for en videre Indgaaen derpaa. Jeg skal kun nævne et eneste, nemlig Ændringsforslaget under Nr. 24 a, som blandt andet gaar ud paa